

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор

Одеського державного

університету внутрішніх справ

факультету юридичних наук, професор

Максим КОРНІЄНКО

06

2024 р.

ВИСНОВОК

Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації
Горобця Євгена Вікторовича на тему «Оперативно-розшукове
забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо
організованих форм злочинної діяльності», поданої на здобуття ступеня
доктора філософії в галузі знань 08 «Право»
за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Одеського державного університету внутрішніх справ МВС України №17 від 3 червня 2024 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації аспіранта Одеського державного університету внутрішніх справ Горобця Євгена Вікторовича на тему «Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності».

ГОЛОВУЮЧА: кандидат юридичних наук Марченко Олена Анатоліївна

ПРИСУТНІ:

Корнієнко М.В., доктор юридичних наук, професор;
Тетерятник Г.К., доктор юридичних наук, професор;
Тарасенко В.С., доктор юридичних наук, професор;
Смоков С.М., кандидат юридичних наук, професор;
Лісніченко Д.В., кандидат юридичних наук, доцент;
Мудрецька Г.К., кандидат юридичних наук, доцент;
Янковий М.О., кандидат юридичних наук, доцент;
Паламарчук Г.В., кандидат юридичних наук;
Марченко О.А., кандидат юридичних наук;
Клименко О.С. доктор філософії;
Теслюк І.О., кандидат юридичних наук

З присутніх - 3 доктора наук та 5 кандидатів наук - фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження аспіранта Одеського державного університету внутрішніх справ **Горобця Євгена Вікторовича** на тему: «Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Мудрецька Ганна Володимирівна кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Одеського державного університету внутрішніх справ.

15.09.2020 року наказом від 04.09.2020 року № 352 зарахований до докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 30 жовтня 2020 року, протокол №3. Тему дисертації уточнено на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 27 квітня 2023 року, витяг з протоколу №10.

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершив 17.04.2024 року.

Здобувач має 6 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 статті у наукових фахових виданнях України, 2 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

СЛУХАЛИ:

Доповідь аспіранта Горобця Є.В. про результати виконаного наукового дослідження на тему «Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності». Здобувач ознайомив присутніх зі структурою дисертації, обґрунтував актуальність обраної теми дослідження, яка пояснюється насамперед тим, що в умовах повномасштабної збройної агресії проти України належне та ефективне функціонування системи кримінальної юстиції, зокрема органів, які здійснюють кримінальне переслідування, є одним зі стратегічно важливих напрямів діяльності держави. Поряд із виконанням широкого спектра завдань щодо забезпечення обороноздатності держави, правоохоронні органи

проводять активну роботу, спрямовану на нейтралізацію функціонування на території нашої держави організованих злочинних угруповань різної спрямованості. Протягом останніх років з боку держави вжито комплексні заходи щодо нейтралізації негативного впливу організованої злочинності як на рівні внесення вагомих змін до кримінального та кримінального процесуального законодавства, так і шляхом структурно-функціональної перебудови окремих правоохоронних органів, що поряд із позитивними результатами у контексті протидії злочинним угрупованням загальнокримінальної спрямованості, призвело до певного послаблення впливу на організовану злочинність економічної спрямованості через відсутність усталених та напрацьованих практик роботи за цим напрямом у Бюро економічної безпеки України.

Аналіз слідчої практики свідчить, що під час розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності слідчі зіштовхуються зі значною кількістю проблемних питань та труднощів, які пов'язані з одночасним притягнення до кримінальної відповідальності декількох підозрюваних у межах одного кримінального провадження, значною кількістю епізодів злочинної діяльності окремих організованих злочинних угруповань, інтенсивною протидією розслідуванню, зокрема і з використанням корупційних зв'язків та вчиненням кримінальних правопорушень щодо учасників кримінального провадження, потребою у своєчасному отриманні значної кількості оперативної інформації для правильного визначення стратегії розслідування та прийняття виважених організаційно-тактичних рішень задля досягнення мети кримінального провадження.

Основними результатами проведеного дослідження є такі:

1. *Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінального провадження* – це узгоджений між собою комплекс заходів, переважно негласного характеру, який реалізується оперативними підрозділами ініціативно та/або за координації слідчого чи прокурора на усіх стадіях кримінального провадження з метою створення оптимальних умов для здійснення процесу досудового розслідування та судового розгляду.

Основними структурними елементами оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень є: *по-перше*, створення оптимальних умов для початку кримінального провадження та подальшого здійснення кримінального переслідування; *по-друге*, своєчасне виявлення та вжиття заходів щодо нейтралізації протидії досудовому розслідуванню та судовому розгляду кримінального провадження; *по-третє*, здійснення необхідних заходів щодо захисту джерел доказів, зокрема й шляхом вжиття комплексу ініціативних агентурно-оперативних заходів; *по-четверте*, сприяння слідчому у визначенні стратегії розслідування та прийняття окремих організаційно-тактичних рішень; *по-п'яте*, виконання функцій кримінального аналізу з метою інформаційно-аналітичної підтримки розслідування; *по-шосте*, сприяння у використанні слідчим у кримінальному провадженні

конфіденційного співробітництва; *по-сьоме*, забезпечення проведення негласних операцій у межах кримінального провадження; *по-восьме*, розшук осіб, які ухиляються від кримінального переслідування.

2. З метою забезпечення *стратегічного планування* розслідування та формування моделі його здійснення працівники підрозділів стратегічних розслідувань на підставі системного кримінального аналізу надають слідчому інформацію щодо: *по-перше*, можливого серійного характеру такої злочинної діяльності та ймовірності повторного вчинення аналогічних злочинів у короткостроковій хронологічній перспективі; *по-друге*, наявності аналогічних, уже встановлених фактів злочинної діяльності, які раніше не пов'язувались правоохоронними органами між собою, наприклад, у зв'язку із вчиненням у межах інших адміністративно-територіальних одиниць, зокрема й у контексті встановлення можливих взаємозв'язків між виявленим кримінальним правопорушенням та злочинами минулих років; *по-третє*, ймовірності вчинення нових кримінальних правопорушень різного типу особою, яка встановлена, але не затримана у межах реалізації посткримінальної діяльності; *по-четверте*, оцінка рівня вірогідності та активності здійснення протидії розслідуванню, зокрема й з можливою конкретизацією форм такої протидії; *по-п'яте*, визначення доцільності та наявності можливостей щодо здійснення оперативної розробки затриманих осіб в умовах ізоляції, зокрема у СІЗО та ІТТ; *по-шосте*, стан наявних оперативних позицій для забезпечення можливостей своєчасного отримання інформації, яка впливає на організаційно-тактичні особливості розслідування відповідного кримінального провадження; *по-сьоме*, оцінка потенційної необхідності реалізації комплексу передбачених законодавством заходів щодо забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні.

На *тактичному рівні* розслідування оперативні підрозділи обов'язково залучаються до планування та безпосереднього подальшого проведення: *по-перше*, тактичних операцій як відповідних комплексів заходів різної спрямованості, об'єднаних єдиною метою щодо вирішення конкретної задачі у межах кримінального провадження; *по-друге*, окремих негласних слідчих (розшукових) дій, які за своїм змістовним наповненням можуть бути охарактеризовані як операції - планування, організація проведення, контроль та координація виконання спеціального завдання із розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації; *по-третє*, комплексних форм негласної діяльності щодо оперативної розробки осіб, затриманих у межах відповідного кримінального провадження в умовах ізоляції, зокрема й планування організації такої діяльності за участі сил та засобів оперативних підрозділів установ виконання покарань; *по-четверте*, операцій оперативно бойового характеру, зокрема щодо затримання членів організованого злочинного угруповання; *по-п'яте*, усіх категорій негласних слідчих (розшукових) дій; *по-шосте*, окремих слідчих (розшукових) дій, які потребують одночасного задіяння значної кількості сил та оперативного

вивчення окремих об'єктів чи способу життя окремих осіб на етапі їх планування, зокрема проведення одночасних обшуків.

3. *Матеріали оперативно-розшукової діяльності* – це сформовані та отримані у порядку, передбаченому оперативно-розшуковим законодавством, матеріальні носії, що містять інформацію про ознаки вчиненого кримінального правопорушення, осіб, причетних до його вчинення, механізму вчинення кримінального правопорушення, окремих фактичних даних, які можуть бути доказами у кримінальному провадженні або використовуватись для прийняття організаційно-тактичних рішень під час здійснення кримінального переслідування.

Обов'язковими ознаки матеріалів оперативно-розшукової діяльності, які можуть бути використані для початку кримінального провадження, є: *по-перше*, формування таких матеріалів у спосіб та відповідно до процедур чітко визначених оперативно-розшуковим законодавством; *по-друге*, формування таких матеріалів уповноваженим суб'єктом; *по-третє*, наявність стійких кореляційних залежностей між окремими матеріалами, які у своїй сукупності характеризують особу, об'єкт або процес, який має ознаки криміногенного характеру; *по-четверте*, наявність у матеріалах достатніх даних, які свідчать про наявність вчинення факту вчинення кримінального правопорушення конкретною особою чи загалом факту вчинення кримінального правопорушення (кількісно-якісна характеристика таких матеріалів).

Особливостями оперативної розробки як процесу формування матеріалів оперативно-розшукової діяльності є: *по-перше*, у разі потреби до оперативної розробки може бути залучено слідчого для надання консультативної та методичної допомоги; *по-друге*, плановий характер здійснення оперативної розробки, що передбачає складання та узгодження плану її проведення, строків виконання конкретних етапів та результатів, які очікуються, а також переліку сил та засобів, які можуть бути залученні до такої розробки; *по-третє*, документування окремих подій та фактів як невід'ємний структурний елемент оперативної розробки; *по-четверте*, можливість залучення до здійснення такого комплексу заходів інших оперативних підрозділів у випадках міжрегіонального характеру злочинної діяльності організованого злочинного угруповання; *по-п'яте*, наявність у керівника оперативного підрозділу спеціальних повноважень щодо можливості продовження оперативно-розшукового заходу навіть у разі виявлення чітких ознак конкретного кримінального правопорушення, зокрема проведення оперативно-розшукового заходу може бути продовжене до досягнення його мети.

Структурними елементами процесу реалізації матеріалів оперативної розробки є: *по-перше*, систематизація та класифікація зібраних під час оперативно-розшукової діяльності матеріалів; *по-друге*, передача відповідних матеріалів до слідчого підрозділу задля прийняття рішення щодо початку кримінального провадження; *по-третє*, оцінка слідчим отриманих

оперативно-розшукових матеріалів з метою подальшого прийняття відповідного процесуального та організаційно-тактичного рішення.

4. Практика розслідування кримінальних правопорушень щодо організованих форм злочинної діяльності свідчить, що інформаційно-аналітична підтримка розслідування кримінальних проваджень цієї категорії здійснюється переважно з використанням таких моделей: *по-перше*, використання наявних інформаційних продуктів, які сформовані органами кримінальної юстиції і можуть бути використані для вирішення завдань конкретного кримінального провадження; *по-друге*, формування нових аналітичних продуктів паралельно із здійсненням досудового розслідування конкретного кримінального провадження.

5. Планування розшукової роботи здійснюється за такими напрямками: *по-перше*, збір відомостей стосовно розшукуваного та інформування установ, організацій і підприємств, інших правоохоронних органів та компетентних органів іноземних держав щодо розшуку такої особи; *по-друге*, установа зв'язків розшукуваного, яким може бути відомо його місце переховування та перевірка такої інформації; *по-третє*, контроль за місцями ймовірної появи розшукуваного; *по-четверте*, попередження факту його можливого виїзду за межі України; *по-п'яте*, інформування інших оперативних підрозділів, підрозділів Національної поліції України та центральних органів виконавчої влади щодо розшуку підозрюваного; *по-шосте*, перевірка розшукуваного за базами даних, що входять до єдиної інформаційної системи МВС України та використання пошукових систем (наприклад, «Google») для пошуку інформації в соціальних мережах інтернету («Facebook» тощо); *по-сьоме*, звернення до слідчого з ініціативним рапортом щодо надання доручення на проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій щодо розшуку підозрюваного; *по-восьме*, використання можливостей інших оперативних підрозділів кримінальної поліції, зокрема підрозділів оперативної служби, оперативно-технічних заходів та кіберполіції; *по-дев'яте*, надання завдання особам, з якими встановлено конфіденційне співробітництво, або встановлення такого співробітництва з особами спеціально залученими до виконання цього завдання.

Типовим алгоритмом дій, спрямованим на розшук підозрюваного, є: *по-перше*, вжиття першочергових заходів, які ускладнюють переховування особи на території України; *по-друге*, створення умов щодо неможливості виїзду підозрюваного поза межі України та на тимчасово непідконтрольні Україні території; *по-третє*, орієнтування наявних на зв'язку негласних працівників щодо переховування конкретної особи від органів досудового розслідування та необхідності встановлення його місцеперебування; *по-четверте*, вивчення особи підозрюваного та аналітичне опрацювання інших даних; *по-п'яте*, вжиття активних заходів щодо безпосереднього розшуку особи.

6. *Оперативне вивчення особи, щодо якої не здійснюється оперативна розробка чи кримінальне переслідування*, – це система гласних та негласних агентурно-оперативних заходів, які входять до системи оперативного

(ініціативного) пошуку, спрямованих на вивчення способу життя, зв'язків та інших даних про особу з метою встановлення мотивації її поведінки під час досудового розслідування та своєчасного виявлення обставин, які свідчать про здійснення на таку особу протиправного тиску з боку підозрюваного чи його зв'язків, а також наявності реальної загрози життю чи здоров'ю особи та/або членам її сім'ї чи близьким родичам.

Функціональною спрямованістю окремих форм негласної діяльності та оперативно-розшукових заходів саме у контексті встановлення фактів загрози учасникам кримінального провадження та її реалізації є: *по-перше*, використання інструментарію конфіденційного співробітництва, спрямованого на вирішення таких завдань: а) встановлення реакції членів організованого злочинного угруповання на поведінку під час досудового розслідування окремих учасників кримінального провадження; б) встановлення можливих форм протиправного впливу на відповідного учасника кримінального провадження; в) оперативний контроль за відповідним учасником кримінального провадження з метою як своєчасного виявлення фактів протиправного впливу, так і тенденцій його розвитку; *по-друге*, проведення оперативно-розшукових заходів у межах оперативного (ініціативного) пошуку.

7. Незважаючи на суттєву структурно-функціональну перебудову оперативних підрозділів НП України, у їх межах збережено багаторічну практику протидії організованій злочинній діяльності загальнокримінальної спрямованості у частині: *по-перше*, напрацьованих методик та досвіду оперативного обслуговування організованих злочинних угруповань загальнокримінальної спрямованості та основних ліній роботи щодо протидії їх злочинній діяльності; *по-друге*, наявності відносно стійких позицій у кримінальному середовищі, що забезпечує системний оперативний контроль за криміногенними процесами та можливість своєчасного отримання інформації під час безпосереднього розслідування, яка має значення для прийняття організаційно-тактичних рішень; *по-третє*, наявності значних масивів систематизованої оперативної інформації у формі інформаційних масивів та обліків оперативного призначення, де накопичена інформація щодо: а) функціонуючих злочинних угруповань на відповідній території чи у регіоні; б) лідерів та активних учасників організованих злочинних угруповань; в) системи зв'язків організованих злочинних угруповань; г) інфраструктури організованої злочинності; *по-четверте*, напрацьованих моделей співпраці між оперативними підрозділами НП України та оперативними підрозділами установ виконання покарань у частині обміну оперативною та іншою інформацією, а також спільного проведення негласних заходів з використанням сил оперативних підрозділів установ виконання покарань; *по-п'яте*, напрацьованої системи тактичних прийомів та організаційних моделей отримання оперативної інформації у злочинному середовищі, зокрема й безпосереднього проведення пошукових заходів із використанням можливостей допоміжних (негласних) оперативних підрозділів.

Спеціальними напрямами реалізації комплексних заходів щодо оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень стосовно організованих форм злочинної діяльності загальнокримінальної спрямованості є: *по-перше*, організація системної взаємодії із пенітенціарними установами: виправними колоніями та слідчими ізоляторами; *по-друге*, забезпечення підготовки до проведення окремих слідчих (розшукових) дій та реалізації інших процесуальних заходів; *по-третє*, проведення комплексних розвідувальних операцій у середовищі та інфраструктурі злочинності.

За результатами внутрішньокамерних розробок під час розслідування кримінальних правопорушень щодо організованих форм злочинної діяльності вирішувались такі задачі: *по-перше*, конкретизація ролі особи у вчиненні кримінального правопорушення, зокрема здійснення нею виключно функцій виконавця у випадках, коли органам досудового розслідування не відомо про організовану форму вчинення конкретного злочину та ролі інших осіб у механізмі злочинної діяльності; *по-друге*, отримання деталізованої інформації щодо окремих елементів механізму злочинної діяльності; *по-третє*, конкретизація мотивів та мети вчинення конкретного кримінального правопорушення, зокрема: а) мотивів конкретної особи, яка брала участь у вчиненні злочину; б) мотивів злочинного угруповання, яке організувало та безпосередньо вчинило злочин. Наголосимо, що у певній кількості випадків, мотивація злочинної діяльності конкретної особи, яка була співвиконавцем злочину та злочинного угруповання загалом може суттєво відрізнятися, наприклад, під час вчинення окремих категорій вбивств, зокрема й працівників правоохоронних органів, де мотивом затриманого співвиконавця може бути завоювання довіри та авторитету серед інших членів злочинного угруповання, а загальною мотивацією злочинного угруповання – фізичне усунення працівника правоохоронного органу, який сумлінно виконує свої обов'язки та перешкоджає розвитку злочинної діяльності відповідного організованого злочинного угруповання; *по-четверте*, встановлення даних щодо осіб, які брали безпосередню участь у вчиненні кримінального правопорушення, але невідомі правоохоронним органам, а також осіб, які у тій чи іншій формі сприяли чи забезпечували реалізацію злочинного умислу (надали зброю, транспортні засоби, приміщення для тимчасового проживання членів злочинного угруповання тощо); *по-п'яте*, з'ясування стратегічної лінії поведінки затриманого під час досудового розслідування, зокрема намірів активно протидіяти розслідуванню; *по-шосте*, отримання інформації про можливі місця перебування інших учасників організованого злочинного угруповання, які не затримані правоохоронними органами; *по-сьоме*, встановлення пріоритетних місць та об'єктів для подальшого проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій.

З метою планування проведення окремих комплексних слідчих (розшукових) дій та реалізації інших процесуальних заходів працівниками оперативних підрозділів реалізується комплекс агентурно-оперативних

заходів та негласних слідчих (розшукових) дій за дорученням слідчого, які спрямовані на: *по-перше*, визначення рівня стійкості емоційних зв'язків між учасниками організованого злочинного угруповання з метою оцінки їх здатності вчиняти координовані та узгоджені дії щодо здійснення збройного опору працівникам правоохоронних органів під час виконання службових обов'язків; *по-друге*, визначення рівня озброєності організованого злочинного угруповання з акцентуванням уваги на таких параметрах: а) оцінка кількості та виду зброї, яка може знаходитися у незаконному володінні злочинного угруповання; б) визначення кількості та виду зброї, яка постійно може знаходитись при кожному із учасників організованого злочинного угруповання; *по-третє*, оцінка інженерно-технічних характеристик об'єктів, де планується проведення процесуальних дій, особливо у випадках, якщо під час їх проведення існує ймовірність затримання учасників організованого злочинного угруповання. Практика роботи правоохоронних органів свідчить, що якісна оперативна робота за цими напрямками: а) забезпечує ефективне планування відповідних операцій силовими підрозділами, зокрема, спецпідрозділом «КОРД»; мінімізує можливість уникнення особами затримання чи активної протидії проведенню слідчої розшукової дії; в) знижує ризики особистої безпеки для працівників правоохоронних органів, які проводять вказані заходи, а також для цивільних громадян, які випадково опинились у зоні проведення таких заходів.

8. Основними напрями діяльності оперативних підрозділів у межах оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності є: *по-перше*, спільне планування зі слідчим особливостей реалізації матеріалів оперативної розробки та інших матеріалів оперативно-розшукової діяльності, які є приводами для початку відповідного кримінального провадження; *по-друге*, агентурно-оперативне перекриття підозрюваних та їх зв'язків у межах розслідування кримінального провадження; *по-третє*, переведення оперативного обслуговування суб'єктів господарської діяльності, а також інших об'єктів, на яких вчинено злочини економічної спрямованості чи які використовувались для вчинення таких злочинів, у посиленій режим.

Процес оперативного обслуговування у кореляції із розслідуванням відповідного кримінального провадження спрямовується на своєчасне отримання інформації про: *по-перше*, зміни у форматі звичайного документообігу суб'єкта господарської діяльності; *по-друге*, залучення до роботи з інформаційними системами суб'єкта господарської діяльності фахівців у сфері високих інформаційних технологій під приводом обслуговування комп'ютерних систем чи покращення рівня їх безпеки та захищеності; *по-третє*, кадрових змін, що відбуваються на суб'єкті господарської діяльності, діяльність якого корелює із розслідуванням конкретного кримінального провадження щодо організованих форм злочинної діяльності економічної спрямованості; *по-четверте*, структурних змін у кадровому забезпеченні охорони та сектору безпеки суб'єкта господарської

діяльності; *по-п'яте*, змін у виробничому циклі суб'єкта господарської діяльності.

По закінченню доповіді дисертанта, присутніми було поставлено низку запитань.

КОРНІЄНКО М.В., доктор юридичних наук, професор: Євгене Вікторовичу, у дослідженні Ви виокремлюєте у межах різних підрозділів особливості оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності загальнокримінальної та економічної спрямованості. Скажіть будь-ласка, чим це зумовлено?

Горобець Є.В.: Дякую за запитання, перш за все це зумовлено різними технологіями та моделями злочинної діяльності, які використовуються такими угрупованнями, а також їх структурно-функціональною побудовою та якісним складом учасників. Вказані фактори вимагають різного підходу щодо реалізації матеріалів оперативних розробок, агентурно-оперативного забезпечення розслідування, а також виявлення особливих форм протиправного впливу на учасників кримінального провадження.

ТАРАСЕНКО В.Є., доктор юридичних наук, професор: Шановний Євгене Вікторовичу, у дослідженні Ви акцентуєте увагу на тому, що одним із етапів реалізації матеріалів оперативних розробок є систематизація оперативно-розшукових матеріалів. Скажіть будь-ласка, за якими критеріями відбувається така систематизація?

Горобець Є.В.: Дякую за запитання. Так дійсно, ми звертаємо увагу, що систематизація матеріалів оперативно-розшукової діяльності є однією із ключових складових реалізації матеріалів оперативних розробок, яка відбувається залежно від конкретної оперативно-тактичної ситуації. Водночас, зважаючи на матеріали практики треба відзначити, що така систематизація традиційно здійснюється за: по-перше, епізодами злочинної діяльності і тоді кримінальне провадження розпочинається щодо того епізоду, який задокументовано найбільш якісно; по-друге, за учасниками організованого злочинного угруповання що зумовлює початок кримінального провадження щодо особи, чия злочинна діяльність задокументована найбільш якісно.

ЛІСНІЧЕНКО Д.В., кандидат юридичних наук, доцент: Євгене Вікторовичу, у мене до Вас є питання щодо особливостей та категорій працівників поліції, які найчастіше звертаються за захистом до відповідних підрозділів внутрішньої безпеки?

Горобець Є.В.: Дякую за запитання. Необхідно звернути увагу, що наразі факти звернень працівників правоохоронних органів за захистом стою дедалі частішими. Щодо відповідних категорій осіб, то слушно відзначити, що це, як правило, дільничні офіцери поліції та патрульні. Водночас, під час розслідування організованих форм злочинної діяльності такими особами найчастіше є слідчі, які отримують систематичні погрози з боку організованих злочинних угруповань та їх зв'язків.

ЛІСНІЧЕНКО Д.В., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за Вашу відповідь.

МАРЧЕНКО О.А., кандидат юридичних наук, доцент: Поясніть детальніше будь-ласка, яким саме чином матеріали сформовані за результатами кримінального аналізу можуть бути використані у кримінальному провадженні і яка ефективність використання таких матеріалів?

Горобець Є.В.: Дякую за запитання. Щодо цього питання, то варто звернути увагу, що із створенням у системі НП України Департаменту кримінального аналізу якість цього напрямку роботи значно підвищилась. Щодо використання таких матеріалів у кримінальному провадженні, то відзначимо, що такі данні не використовуються у доказуванні, але є ваговою складовою підтримки організаційно-тактичної складової розслідування і використовуються для: стратегічного і тактичного планування; прогнозування можливого протікання процесу розслідування; встановлення окремих зв'язків між окремими подіями та фактами.

МАРЧЕНКО О.А., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую, Ваша позиція мені зрозуміла.

ЯНКОВИЙ М.О., кандидат юридичних наук, доцент: Шановний Євгене Вікторовичу, наразі в наукових колах триває жвава дискусія щодо можливості проведення внутрішньокамерної розробки після початку кримінального провадження. Яка Ваша позиція щодо цього питання?

ГУНЧЕНКО Д.І.: Дякую за запитання. Так дійсно, така дискусія є й у практиці. На нашу думку, у разі затримання учасника ОЗУ у межах кримінального провадження його розробка в умовах ізоляції є доцільною та потрібною для встановлення інших учасників угруповання; невідомих епізодів злочинної діяльності та інших фактів. У той же час, отримані у ході такого заходу матеріали, навіть якщо вони зафіксовані за допомогою оперативної техніки не можуть використовуватись у доказуванні оскільки це буде підмінна інших негласних слідчих (розшукових) дій, які потребують окремого порядку санкціонування.

ЯНКОВИЙ М.О., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

Після відповідей на запитання слово було надано науковому керівнику кандидату юридичних наук, доценту Мудрецькій Г.В., яка надала оцінку та охарактеризувала Горобця Євгена Вікторовича як відповідального, грамотного, цілоспрямованого, досвідченого та ініціативного дисертанта. Науковий керівник підкреслила, що здобувач зумів використати свій досвід та науковий потенціал і досить ґрунтовно та досконало виконав наукове дослідження.

Мета, завдання, які поставив перед собою Горобець Є.В., були послідовно та повно розкриті в дисертації, а надані висновки та пропозиції є вдалими, логічними та науково обґрунтованими. Пропозиції цікаві,

заслужують на увагу та можуть мати вагоме значення для вирішення окремих проблем правозастосовної практики.

Здобувач оволодів методологією наукового дослідження, що дозволило виконати наукове завдання та сформувані ґрунтовні та доцільні пропозиції щодо оптимізації оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності. Представлене на публічній презентації дослідження є завершеною працею, яка має суттєве значення для вітчизняної юридичної науки, а його автор готовий до атестації здобувача ступеня доктора філософії.

Науковий керівник також подякувала всім присутнім за підтримку наукового дослідження і здобувача.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

ТАРАСЕНКО В.Є., доктор юридичних наук, професор: Ознайомившись зі змістом роботи, заслухавши доповідь та відповіді здобувача на запитання, можу прийти до висновку, що представлена для розгляду дисертаційна робота має вагоме значення для розвитку оперативно-розшукової діяльності та кримінального процесу, зазначені в дослідженні висновки та пропозиції належним чином пройшли апробацію на науково-практичних конференціях, основні положення дисертації висвітлено в достатній кількості наукових статей, що свідчить про ґрунтовність та серйозність підходу авторки до написання аналізованої роботи. Наявні акти впровадження результатів дослідження. У контексті вдосконалення роботи рекомендував переглянути висновки дослідження щодо можливості скорочення їх обсягу, зокрема у частині розшукової роботи та часткової конкретизації у частині систематизації матеріалів ОРД як елементу реалізації матеріалів оперативної розробки.

Таким чином, виконані усі формальні вимоги, що висувуються до такого виду робіт, за ступенем актуальності та науковою значимістю є завершеним науковим дослідженням та може бути рекомендоване до разового публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді з метою присудження Євгену Вікторовичу ступеня доктора філософії.

КОРНІЄНКО М.В. доктор юридичних наук, професор: Після виступу здобувача та його відповідей на поставлені запитання я можу зробити висновок, що він дуже відповідально поставився до написання дисертаційної роботи, отримані висновки є цікавими, логічними, актуальними та доцільними. Я підтримую думки колег, що представлена дисертація може бути рекомендована до разового публічного захисту для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

ЯНКОВИЙ М.О., кандидат юридичних наук, доцент: З огляду на відповіді дисертанта на запитання видно, що Євген Вікторович добре володіє темою дослідження як в теоретичному, так і в практичному аспекті. Вважаю, що робота заслуговує на високу оцінку та може бути представлена до захисту.

ЛІСНІЧЕНКО Д.В., кандидат юридичних наук, доцент: Мені сподобався

виступ здобувача, сама робота, досить ґрунтовно розкритий предмет дослідження. Більше того, необхідно звернути увагу, що вказана проблематика після прийняття нового кримінального процесуального законодавства майже не досліджувалась. Вважаю, що робота може бути рекомендована до публічного захисту.

ТЕТЕРЯТНИК Г.К., доктор юридичних наук, професор: Робота дійсно є актуальною та науково обґрунтованою, такою, що матиме суттєве значення для актуальної кримінальної процесуальної науки та теорії оперативно-розшукової діяльності. Я вважаю, що дана дисертація дійсно заслуговує на схвалення та може бути представлена до захисту.

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
Горобця Євгена Вікторовича на тему «Оперативно-розшукове
забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо
організованих форм злочинної діяльності», поданої на здобуття ступеня
доктора філософії в галузі знань 08 «Право»
за спеціальністю 081 «Право»**

Обґрунтування вибору теми дослідження. В умовах повномасштабної збройної агресії проти України належне та ефективне функціонування системи кримінальної юстиції, зокрема органів, які здійснюють кримінальне переслідування, є одним зі стратегічно важливих напрямів діяльності держави. Поряд із виконанням широкого спектра завдань щодо забезпечення обороноздатності держави, правоохоронні органи проводять активну роботу, спрямовану на нейтралізацію функціонування на території нашої держави організованих злочинних угруповань різної спрямованості. Протягом останніх років з боку держави вжито комплексні заходи щодо нейтралізації негативного впливу організованої злочинності як на рівні внесення вагомих змін до кримінального та кримінального процесуального законодавства, так і шляхом структурно-функціональної перебудови окремих правоохоронних органів, що поряд із позитивними результатами у контексті протидії злочинним угрупованням загальнокримінальної спрямованості, призвело до певного послаблення впливу на організовану злочинність економічної спрямованості через відсутність усталених та напрацьованих практик роботи за цим напрямом у Бюро економічної безпеки України.

Аналіз слідчої практики свідчить, що під час розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності слідчі зіштовхуються зі значною кількістю проблемних питань та труднощів, які пов'язані з одночасним притягнення до кримінальної відповідальності декількох підозрюваних у межах одного кримінального провадження, значною кількістю епізодів злочинної діяльності окремих організованих злочинних угруповань, інтенсивною протидією розслідуванню, зокрема і з використанням корупційних зв'язків та вчиненням кримінальних правопорушень щодо учасників кримінального провадження, потребою у

своєчасному отриманні значної кількості оперативної інформації для правильного визначення стратегії розслідування та прийняття виважених організаційно-тактичних рішень задля досягнення мети кримінального провадження.

Закономірно, що вирішення таких завдань вимагає активної участі у розслідуванні кримінальних проваджень відповідних оперативних підрозділів у формі належно організованого оперативно-розшукового забезпечення. Наголосимо, що практикою роботи оперативних підрозділів у межах раніше чинного кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства була напрацьована ефективна модель оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень, яка утворювала самостійну організаційно-тактичну форму оперативно-розшукової діяльності. Водночас кардинальна зміна парадигми кримінального переслідування та функціональної спрямованості оперативних підрозділів у такій діяльності вимагає системного наукового аналізу та розроблення основ діяльності оперативних підрозділів щодо оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень.

Загальні науково-теоретичні питання щодо протидії та розслідування діяльності організованих злочинних угруповань досліджувались у наукових працях науковців: Л.І. Аркуші, Є.Ю. Бараша, М.Г. Вербенського, А.А. Вознюка, А.Ф. Волобуєва, В.В. Голіни, Б.М. Головкина, Л.Ф. Гули, В.Л. Грохольського, О.Ф. Долженкова, О.Ю. Дрозда, С.Ф. Денисова, О.М. Джужі, В.М. Дрьоміна, П.С. Єпринцева, Д.Й. Никифорчука, О.Г. Кальмана, О.Є. Користіна, М.В. Корнієнака, О.М. Костенка, О.О. Подобного, В.Г. Севрука, В.В. Сокурєнка, О.А. Самойленко, В.В. Тіщенко, Р.В. Тарасенка, В.Є. Тарасенка, Д.М. Цехана, Ю.М. Черноус, С.С. Чернявського, В.Ю. Шепітька, В.М. Шевчука, О.Ю. Шостко та інших дослідників.

Фундаментальні роботи згаданих вчених щодо загальних питань протидії та розслідування організованих форм злочинної діяльності стали основою для розгляду на монографічному рівні проблем оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності.

Безпосередньо питання оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень у різні роки досліджувались: К.Н. Антоновим, В.В. Дараганом, Д.Й. Никифорчуком, М.Б. Саакянов, В.Г. Севруком, О.В. Поліщук, Р.В. Тарасенком, В.Є. Тарасенком, О.С. Тарасенком, І.Р. Шинкаренком, Ю.Ю. Орловим та іншими вченими. Водночас необхідно наголосити, що переважна більшість досліджень з цієї тематики здійснювалась в умовах раніше чинного законодавства, а впродовж останніх років проблематика оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень повноцінно не розглядалася.

Наведене зумовлює необхідність комплексного та системного аналізу проблеми оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності у сучасних

умовах, що й зумовлює своєчасність та актуальність представленого дисертаційного дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до положень Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021), Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021), Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 року № 756-р), пріоритетного напрямку «Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини», «Фундаментальні та прикладні проблеми наукового забезпечення боротьби зі злочинністю в Україні» Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, що затверджена постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року №12-21. Дослідження є складовою плану науково-дослідної роботи Одеського державного університету внутрішніх справ «Пріоритетні напрямки розвитку та реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів у державі» (державний реєстраційний номер 0116U006773) та частиною загальної наукової теми, що виконується кафедрою кримінального процесу та криміналістики Одеського державного університету внутрішніх справ «Охорона та захист прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження» (0114U004019).

Тема дисертаційного дослідження затверджена вченою радою Одеського державного університету внутрішніх справ 30 жовтня 2020 року (протокол № 3).

Метою дисертаційного дослідження є отримання наукового результату у вигляді теоретично обґрунтованих положень щодо оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності, а також формування на цій основі науково обґрунтованих рекомендацій з метою оптимізації вказаного напрямку роботи оперативних підрозділів.

Для досягнення окресленої мети сформульовано такі основні **завдання**: визначити сутність та надати змістовно-функціональну характеристику оперативно-розшукового забезпечення кримінального провадження;

охарактеризувати розслідування кримінальних проваджень як об'єкт оперативно-розшукового забезпечення;

окреслити особливості реалізації оперативно-розшукових матеріалів як складової оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності;

систематизувати основні напрями використання кримінального аналізу та інформаційно-аналітичного забезпечення розслідування таких кримінальних проваджень;

виокремити та охарактеризувати основні напрями роботи оперативних підрозділів щодо розшуку підозрюваного у таких кримінальних провадженнях;

визначити основні організаційно-тактичні моделі роботи оперативних підрозділів щодо забезпечення безпеки учасників кримінального провадження;

окреслити організаційно-тактичні особливості оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності загальнокримінальної спрямованості;

виокремити специфіку оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності економічної спрямованості.

Об'єкт дослідження – організована злочинна діяльність та діяльність уповноважених суб'єктів системи кримінальної юстиції з її розслідування.

Предмет дослідження – оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності.

Методи дослідження. Під час дослідження використовувалися загальнонаукові, міждисциплінарні та спеціальні методи пізнання: *діалектичний* – як загальний метод наукового пізнання дійсності дозволив створити цілісне уявлення про систему розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності та оперативно-розшукового забезпечення останньої у частині визначення структурних елементів такої діяльності, а також з'ясувати сутність та особливості реалізації оперативними підрозділами окремих комплексів заходів в інтересах кримінального провадження, сформулювати пропозиції та рекомендації з удосконалення оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності (підрозділи 1.1, 1.2, 3.1, 3.2). *Догматичний метод* застосовано для тлумачення юридичних категорій, уточнення понятійно-категоріального апарату дослідження (розділи 1-3). *Методи порівняння, кількісного та якісного аналізу* – під час дослідження норм матеріального і процесуального права, наукових категорій та визначень (розділи 1-2). *Формально-логічний метод і метод структурного аналізу* використовувався з метою встановлення структурно-функціональної характеристики діяльності оперативних підрозділів у межах розпочатого кримінального провадження (підрозділ 1.1). *Порівняльно-правовий метод*, дозволив здійснити порівняння кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства різних періодів з метою виявлення відмінностей та обґрунтування оптимальної моделі його побудови, а також розв'язати дискусійні питання щодо можливостей використання окремих комплексних форм негласної діяльності під час розслідування таких кримінальних проваджень (підрозділи 1.1, 1.2, 3.1); *прогностичний метод* використано під час дослідження теоретичних і правових аспектів проведення слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) дій (розділи 2 та 3); *системно-структурний метод* надав можливість проаналізувати організаційні й тактико-психологічні засади

негласних заходів під час здійснення оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності (підрозділи 2.1, 2.2., 2.3., 2.4., 3.1., 3.2). *Соціологічний* метод використано під час анкетування слідчих та працівників оперативних підрозділів (розділи 1–3); *статистичний* – для збирання, аналізу та узагальнення емпіричних матеріалів дослідження, серед яких офіційні дані Офісу Генерального прокурора, матеріали з Єдиного державного реєстру судових рішень, анкетування слідчих та оперативних працівників (розділи 1–3).

Емпіричну базу дослідження становлять офіційні статистичні дані Офісу Генерального прокурора, відомості з Єдиного державного реєстру судових рішень, результати опитування 129 слідчих Національної поліції України та 187 працівників оперативних підрозділів. Під час підготовки дисертації використано багаторічний досвід роботи дисертанта в оперативних підрозділах Служби безпеки України та Національної поліції України.

Наукова новизна отриманих результатів визначається тим, що дисертація є одним з перших наукових досліджень в умовах функціонування нової моделі кримінального переслідування, у якій комплексно розроблено основи оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності. До найбільш вагомих результатів, що містять наукову новизну, слід віднести наступні:

у перше:

в умовах чинності нового кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства сформульовано визначення *оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності*, під яким запропоновано розуміти узгоджений між собою комплекс заходів, переважно негласного характеру, який реалізується оперативними підрозділами ініціативно та/або за координації слідчого чи прокурора на усіх стадіях кримінального провадження з метою створення оптимальних умов для здійснення процесу досудового розслідування та судового розгляду, а також виокремлено основні структурні елементи такої діяльності: *по-перше*, створення оптимальних умов для початку кримінального провадження та подальшого здійснення кримінального переслідування; *по-друге*, своєчасне виявлення та вжиття заходів щодо нейтралізації протидії досудовому розслідуванню та судовому розгляду кримінального провадження; *по-третє*, здійснення необхідних заходів щодо захисту джерел доказів, зокрема й шляхом вжиття комплексу ініціативних агентурно-оперативних заходів; *по-четверте*, сприяння слідчому у визначенні стратегії розслідування та прийняття окремих організаційно-тактичних рішень; *по-п'яте*, виконання функцій кримінального аналізу з метою інформаційно-аналітичної підтримки розслідування; *по-шосте*, сприяння у використанні слідчим у кримінальному провадженні конфіденційного співробітництва; *по-сьоме*, забезпечення проведення

негласних операцій у межах кримінального провадження; *по-восьме*, розшук осіб, які ухиляються від кримінального переслідування;

охарактеризовано процес розслідування як об'єкт оперативно-розшукового забезпечення та визначено основні напрями залучення та функціональну спрямованість оперативних підрозділів під час здійснення стратегічного та тактичного планування розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності;

розроблено класифікацію матеріалів оперативно-розшукової діяльності, які використовуються як приводи та підстави початку кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності за такими критеріями: способом формування; за змістом; функціональною спрямованістю; суб'єктами формування; рівнем надійності фактичних даних; за рівнем систематизованості, а також визначено їх обов'язкові ознаки: *по-перше*, формування таких матеріалів у спосіб та відповідно до процедур, що чітко визначені оперативно-розшуковим законодавством; *по-друге*, формування таких матеріалів уповноваженим суб'єктом; *по-третьє*, наявність стійких кореляційних залежностей між окремими матеріалами, що у своїй сукупності характеризують особу, об'єкт або процес, який має ознаки криміногенного характеру; *по-четверте*, наявність у матеріалах достатніх даних, які свідчать про наявність факту вчинення кримінального правопорушення конкретною особою чи загалом факту вчинення кримінального правопорушення (кількісно-якісна характеристика таких матеріалів);

у контексті оптимізації забезпечення безпеки учасників кримінального провадження запропоновано комплексну форму роботи оперативних підрозділів - *оперативне вивчення особи, щодо якої не здійснюється оперативна розробка чи кримінальне переслідування*, під якою розуміється система гласних та негласних агентурно-оперативних заходів, що входять до системи оперативного (ініціативного) пошуку, спрямованих на вивчення способу життя, зв'язків та інших даних про особу з метою встановлення мотивації її поведінки під час досудового розслідування та своєчасного виявлення обставин, які свідчать про здійснення щодо такої особи протиправного тиску з боку підозрюваного чи його зв'язків, а також наявність реальної загрози життю чи здоров'ю особи та/або членам її сім'ї чи близьким родичам;

удосконалено:

положення щодо інформаційно-аналітичної підтримки оперативними підрозділами розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності у частині визначення структури пізнавально-дослідницьких та пізнавально-прогностичних завдань такої діяльності;

положення щодо організації розшуку підозрюваних у кримінальних провадженнях цієї категорії у частині визначення основних напрямів планування такої діяльності, а також формування типового алгоритму дій, спрямованого на розшук підозрюваного: *по-перше*, вжиття першочергових заходів, які ускладнюють переховування особи на території України; *по-друге*,

створення умов щодо неможливості виїзду підозрюваного поза межі України та на тимчасово непідконтрольній Україні території; *по-третє*, орієнтування наявних на зв'язку негласних працівників щодо переховування конкретної особи від органів досудового розслідування та необхідності встановлення його місцеперебування; *по-четверте*, вивчення особи підозрюваного та аналітичне опрацювання інших даних; *по-п'яте*, вжиття активних заходів щодо безпосереднього розшуку особи;

набули подальшого розвитку:

положення щодо особливостей оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності загальнокримінальної спрямованості у частині: а) виокремлення ознак внутрішньокамерної розробки, яка проводиться у межах розпочатого кримінального провадження; б) визначення основних завдань, які вирішуються під час такої розробки; в) конкретизації форм та напрямів участі оперативних підрозділів у плануванні проведення комплексних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних заходів;

положення щодо особливостей оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності економічної спрямованості у частині конкретизації додаткових напрямів роботи оперативних підрозділів: *по-перше*, спільне планування зі слідчим особливостей реалізації матеріалів оперативної розробки та інших матеріалів оперативно-розшукової діяльності, які є приводами для початку відповідного кримінального провадження; *по-друге*, агентурно-оперативне перекриття підозрюваних та їх зв'язків у межах розслідування кримінального провадження; *по-третє*, переведення оперативного обслуговування суб'єктів господарської діяльності, а також інших об'єктів, на яких вчинено злочини економічної спрямованості чи які використовувались для вчинення таких злочинів, у посиленій режим.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки й пропозиції використовуються у:

– *практичній діяльності правоохоронних органів України* – при розробленні та вдосконаленні відомчих нормативно-правових актів, підготовці посібників, методичних рекомендацій щодо оперативно-розшукового забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності (акт впровадження у практичну діяльність підрозділів внутрішньої безпеки Національної поліції України від 27 травня 2024 року б/н);

– *науково-дослідній діяльності* – під час проведення загальнотеоретичних і галузевих досліджень проблемних питань організації роботи оперативних підрозділів Національної поліції України (акт впровадження Одеського державного університету внутрішніх справ від 09 травня 2024 року б/н).

- навчальному процесі – викладені у дисертації положення використовуються під час підготовки посібників, методичних рекомендацій, проведення лекцій, семінарських і практичних занять з курсантами та слухачами закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання під час викладання навчальних дисциплін: «Криміналістика», «Кримінальний процес», «Методика розслідування окремих видів кримінальних правопорушень», «Оперативно-розшукова діяльність» (акт впровадження Одеського державного університету внутрішніх справ від 09 травня 2024 року б/н);

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана автором самостійно. Усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих досліджень автора. Окремі положення дисертації викладено в статті «Напрями оперативно-розшукового забезпечення організаційної складової розслідування організованих форм злочинної діяльності», підготовленої у співавторстві, автором виокремлено складові такої діяльності, а також охарактеризовано оперативно-розшукове забезпечення стратегічного рівня організації розслідування.

Апробація результатів дисертації. Дисертаційна робота підготовлена на кафедрі кримінального процесу та криміналістики Одеського державного університету внутрішніх справ, обговорена на засіданні фахового семінару університету, схвалена ним і рекомендована до захисту. Основні положення і висновки дисертації доповідались автором і були предметом обговорення на міжнародних конференціях.

Публікації. Основні положення та висновки, що сформульовані в дисертації відображено у шести наукових публікаціях, серед яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, дві – тези доповідей на науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з титульного аркуша, анотацій (українською та англійською мовами), вступу, трьох розділів, восьми підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Горобець Є.В. Оперативно-розшукове забезпечення кримінального провадження: поняття та структура. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 2. С. 398-401.

2. Цехан Д.М., Горобець Є.В. Напрями оперативно-розшукового забезпечення організаційної складової розслідування організованих форм злочинної діяльності. *Юридичний бюлетень*. 2024. Вип. 32. С.100-107.

3. Горобець Є.В. Організаційні основи забезпечення безпеки учасників кримінального провадження під час розслідування організованих форм злочинної діяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 4. С. 593-596.

4. Горобець Є.В. Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень: порівняльний аналіз кримінального процесуального та оперативно-розшукового законодавства. *Юридичний вісник*. 2023. № 6. С.177-184.

Наукові публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають наукові результати:

1. Горобець Є.В. Окремі напрями оперативно-розшукового забезпечення кримінального провадження. *Партнерство та взаємодія підрозділів системи МВС з органами державної влади та громадськістю* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, (м. Кривий Ріг, 03 листопада 2023 року). Кривий Ріг : Криворізький навчально-науковий інститут ДонДУВС, 2023. С. 84-87

2. Горобець Є.В. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ ЯК ОБ'ЄКТ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. *Юридичні науки: проблеми та перспективи* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 23–24 лютого 2024 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. С. 215-218

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно, з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалів дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечують легкість і доступність їх сприйняття.

У результаті публічної презентації наукових результатів дисертації Горобця Є.В. і повноти публікації основних результатів дослідження.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації **Горобця Євгена Вікторовича** на тему «Оперативно-розшукове забезпечення кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності».

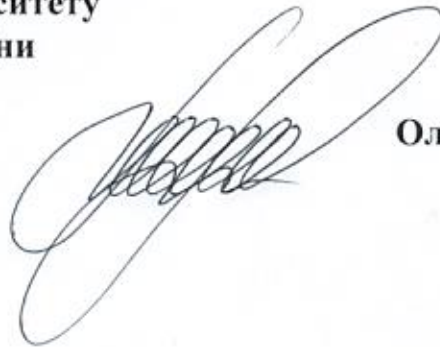
2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Горобця Є.В. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016

року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами).

3. Рекомендувати дисертацію Горобця Євгена Вікторовича на тему «Оперативно-розшукове забезпечення розслідування кримінальних проваджень щодо організованих форм злочинної діяльності» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні

Т.в.о. завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Одеського державного університету внутрішніх справ МВС України кандидат юридичних наук майор поліції

Олена МАРЧЕНКО